

NHÌN VÀO NỘI TÂM ĐỂ NHẬN BIẾT TÔI MÌNH

KIM VŨ CHUYỂN

Ngay khi ta thường nhìn ra người khác thì ít khi nhìn vào người khác, nhìn vào nội tâm mình. Con người có mắt nhìn ra mà không có mắt nhìn vào. Luôn mắt duy nhất trên đời chúng ta không bao giờ có thể nhìn thấy thực tại, đó là luôn mắt của chính BẠN VÀ TÔI.

Thật nên mắt nhìn người khác, ta thấy rõ ràng; còn mắt soi chiếu trên trán mình, ta không thấy được. Lời nói của người khác thì mình thấy rõ ràng, còn lời nói của mình thì mình không hay. Thật vậy, chúng ta dành nhiều thì giờ để phê phán người khác mà chúng bao giờ biết phê phán bản thân.

Các kinh sư và người Pha-ri-sêu trong bài Tin Mừng hôm nay, **CÓ THẬT LÀ BẠN VÀ TÔI** cũng thế. Họ nhìn thấy rõ ràng tội lỗi của người phạm tội người khác, nhưng không nhìn thấy tội lỗi của mình. Họ bận tâm đến việc kết án người khác, nhưng không quan tâm đến việc sửa chữa lỗi lầm của mình. Chính vì thế, Chúa Giêsu muốn nhân cơ hội để dạy cho họ một bài học tâm linh cần thiết là hãy nhìn ra tội lỗi của mình trước, hãy trách phạt mình trước rồi lo trách phạt người khác sau. Còn nhân cũng thường dạy ta như vậy: “Tiên trách kẻ hầu trách nhân.”

Khi các kinh sư và người Pha-ri-sêu đến người phạm tội người khác thì với Chúa Giêsu, họ hỏi thúc Chúa Giêsu ra ngay một phán quyết để nhốt vào phạm nhân của người đàn bà tội lỗi. Thật đáng Chúa Giêsu không vì phán xét ai. Trước hết, Ngài muốn cho những người tội lỗi mình vô tội hãy xét lỗi chính mình.

Thật nên, để người khác nhìn con người đang lăm le kết án người phạm tội và mưu toan ám hại mình, Chúa Giêsu luôn tỉnh không nói một lời. Ngài tỉnh lặng và tạo nên bầu khí vắng lặng để cho mọi người tội lỗi nhìn tâm. Ngài muốn kéo dài sự tỉnh lặng bằng cách người xuống vỉt, vỉt trên đất.

Khi người ta cứ hỏi mãi, phá tan sự im lặng của người cho sự rà soát tâm hồn, Chúa Giêsu lên tiếng kêu mời họ hãy xét lại mình: “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trống đi!” Rồi Ngài nói về sự sống trong tình yêu. Ngài cứ viết, viết trên đất để tỏ bày khí thiêng sống cho mọi người hỏi tâm.

Nhìn lại nội tâm mình trong tình yêu, những con người hăm hở kết tội người khác giờ đây dần dần nhận ra tội lỗi mình, có khi còn nhũn hèn, còn nghiêm trọng hơn cả tội lỗi của người phạm. Đó là các viên đá trên tay họ nện tội xuống, họ xuống họ lặng lẽ rút lui, để lại mặt mình Chúa Giêsu và người thiêu hủy. Hóa ra rốt cuộc ai cũng nhận ra mình là người có tội, mà đã là người có tội thì sao không kết án mình trống? Sao lại đang tâm kết án người khác cũng tội lỗi như mình!

Nhìn lại mình để thấy được tội lỗi của mình là đi xuống sự quan trọng để cứ thiến bản thân. Nếu tôi biết được là mình hôi hám, tôi sẽ đi tắm ngay. Còn nếu tôi không nhận ra mùi hôi của cả thế mình, thì mãi mãi tôi vẫn là người hôi hám. Nếu tôi thấy được mặt mình dơ bẩn, tôi sẽ lau rửa sạch không chần chừ. Còn nếu không thì chúng có gì thay đổi. Nếu tôi thấy được sự xa của nội tâm mình, sẽ bê bối của đời sống mình, tôi sẽ cứ thiến ngay không trì hoãn.

Sống chuyên hóa bản thân, cứ thiến cuộc sống chung thế sự biết đâu lúc ta trở nên biết tội lỗi mình. Nhìn lại mình, nhìn vào mình để thấy được những tội lỗi của mình là khi đi tìm, là bước đi để cho việc cứ thiến đời sống. Không có bước nảy, chúng ta có bước thế hai, chúng ta có gì được cứ thiến.

Lạy Chúa Giêsu, nhìn lại mình để rà soát chính mình, để thấy được tội mình là đi xuống rất khó mà cũng là việc không mấy ai muốn làm. Xin Chúa thương giúp đỡ chúng con. NHỚ THÁNH THẦN THỨC ĐỆY cho Lạy Chúa trở nên SỐNG, giúp chúng con nhận ra những vết nhơ trong tâm hồn, những tội lỗi trong cuộc đời chúng con. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa Giêsu đã giúp đám người Do Thái nhận ra tội lỗi của họ thì nay CON QUYẾT TÂM nhận ra lỗi lầm của mình để sửa đổi ăn năn.

Lm Ignatiô Trần Ngà - Trích trong “Cùng Đọc Tin Mừng”
